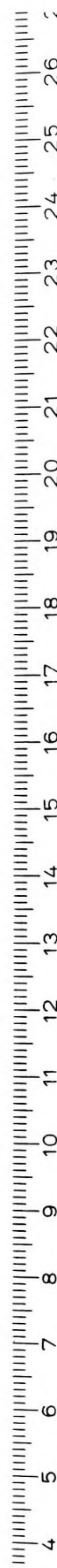

amita
ardebit.
iens lig
des. et inposito
olebit adipem O
perpetuus q
tari. Hec est lex
libamentorum
in coram dno
cerdos pugillu
oleo. et totu
istum e. adole
monimentu
b. reliqua aut
aaron cum
to. et comedet
culi. Ideo aut
na pars eius in
tm scoru erit dno.
to. Mares aut
medent illud.
u e. in genera
icus dni. Om

173
his fu
scō, na
confringe
rit de fricat
Omnis masculu
li uescetur ca
sēdrū ē. hos
ip peccato. cui
tabernaculu
andū in scūa
buret igni.
p delicto. Scā
immolatur h
et uictima p
per girū func
ex ea caudā et
lia. duos ren
nē que iuxta
iecoris cū ren
ea sacerdos
dñi p delicto
tali masculu
uescetur his c

xv

Nanj SIA

H₂ 4(?), 21

lung

21

nascuntur. deficiunt per tempus futurum In modo In finito. ut penitere penitusse
pudere puduisse. quamuis antiquissimi pudtum ire dicebant.

QUAESIT DIFFERENTIA IMPERSONALIS VERBI AD IN FINITUM

HOC VERO IDEST IMPERSONALE VERBUM HANC HABET DIFFERENTIAM AD IN FINITUM
quod In finitus altero uerbo finito omnimodo eg&. Impersonale uero actiui pfecti
significat per omnes modos. psona uero ei sola deficit. Quasi addatur pfecti uice fungit
uerbi per omnes modos. per Indicatiuum. curritur a me pcurro. Imperatiuum. curra te
pcurre. Optatiuum. utinam currederis pro utinam curreres. Subiunctiuium.
cum curra te pro cum curras. In finitum. curra de oportet. pcurrere te oportet.

QUID SIT INTER IN FINITUM PASSIuum ET IN FINITUM QD SIT AB IMPERSONALI
VENIENTE A VERBO ACTIuo

HOC AUTEM INTEREST INTER IN FINITUM PASSIuum ET IN FINITUM QD SIT
ab impersonalibus quae nascuntur a uerbis actiuis. qd in finitus passiuus uerbo eg& solo
ad pfectionem significationem ut amari uolo. In finitus uero impersonalis non solum uerbo sed etiam
ablatiui casus p se indiget absq; accusatiui ut amari uolo a me. p amare uolo. Ideo autem
addidimus absq; accusatiui qd si a deo reddat In finitus. necesse est. eum passiuum intelligi. ut
amari a me uolo filium. Sepe uero etiam non positus subauditur. Accusatiui ut scire a deo doceri a te uolo.
& subaudiam me. QUAEDAM IMPERSONALIA CENETIUIOSIMUL ET ACCUSATIUI IN

SUNT ALIA UT DIXIMUS IMPERSONALIA QUAE ADIUNGUNTUR GENETIUIO ET AC
cusatiui. ut pudet me illius re reddet. piget mihi & penitet. In finitus quoque tamen haec
coniunguntur. Accusatiui soli assumunt. ut pudet me discere. Inuenimus tamen quendam
auctorum nouo more secundum grecos dixisse. quem neque pudet quicquam. item. et mihi

Mar 5, 1924

Hz 5, 1 ft. 2"